

לאמר אל-תירא אברם אנכי מגן
 לך שכרה הרבה מאד: ויאמר
 אברם אדני יהוה מה-תתן-לי
 ואנכי הולך עירי וכן משק ביתי
 הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם
 הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי
 יורש אתי: והנה דבר-יהוה אליו
 לאמר לא יירשך זה כי-אם אשר
 יצא ממעיך הוא יירשך: והיוצא
 אתו החוצה ויאמר הפט-נא
 השמומה וספר הפוכבים אם-
 תוכל לספר אתם ויאמר לופה יהיה

תדחק אברם מימרי
 תקוף לך אגרוסגי לחדא:
 - ואמר אברם יי אלהים
 מה תתן לי ואנא אזיל
 בלא זרע ובר פרנסא
 תדון די פביתי הוא
 דמשקאה אליעזר:
 - ואמר אברם הא לי לא
 יתבת זרע והא בר ביתי
 ירית יתי: והא פתקא
 דני עמיה למימר לא
 ירתיקך דין אלהין בר די
 תוליד הוא ירתיקך:
 - ואפיק יתיה לברא
 ואמר אסתבי כען לשמומה
 ומני פוכביא אם תוכל
 לממני יתהון ואמר ליה
 כדון
 תולדות אהרן

פיה דעב יתא תא ויזע בן שבע קלא:
 כי אר עבדא יזע חויה עבדא עבדא עבדא

רש"י

לח מן העושים שלא תנעם יד כל אחת נפשות שהגנת ומה
 שאתה דואג על קבול עבדך עבדך הרבה מאד: (ב) הילוך
 עירי. מנחם בן סרוק פירשו לשון יורש וחבר לו ער
 ועוה (מלאכי ב) עירי בלא יורש כלשר האמר (חזקוני) וכל
 וכל תבואתי תשרש תשקו שרשי כן לשון עירי חסר
 צנים וכלשו דעוונתא (קוגנרלשו) ול"ע ער ושניה מנורת
 (טור ה) ול"ע ער ועירי לשון הרבן וכן (תהלים קלו) ערו
 ערו וכן (חבקוק ג) ערות יסוד וכן (ירמיה גא) ערעד

רמב"ן

כהחלה הית' נבואתו במראת הלילה יסעם בסמו' כפעם וכל העם
 יראו את הקולות ויבדעו ליוצאי חן: אל תירא אברם. היה
 מחורא טעני בדמים בין המלכים פן ירבו צבאות עליהם או
 העימות תחתם וכלתם: ירד ונכפה או יוכרעו בלשונות בלא זרע
 העביוות כי הוא ירית כען בעירו מהם ועוד: ויהי שבר לבתי עם
 ה' הרבה מאד: (ג) ויאמר ה' אליו מה תתן לי. תנת הצלחתי
 בין המלכים אבל פן תכרת לא הבטחתי אותך אמרת שתרמה לי
 שירותי תשבר הגדול עליון הבא בי יד או יצרך להבטחה כי כל עובד אלהים יבוא חיים לפניו אך בעולם הזה יש צדיקים
 שמיני עליהם כפעמי הרשעים על כל צדיקים בסתן ועוד כי הרב' מאד לאמר ישויה לשיני שולחנות בכל העולם הוא ירש צדיקים

אור החיים

הארץ ומה לו להפקת ה"ו בדברי ה'. ז' אומרנו ה' הילל
 הן לא נתת לי ג' ז' לל' כוונתו באומרנו ומה הן כיתי יורש
 אותו אשר שאין לו חס לתי חס לתי יורש אותו בן כיתי או
 אחר אכן כוונת הכתוב היא עו"ה שלהיות ששאר' הזרע

ספורנו

בשמו אבל בשם עירו בלבד ואין ספק כי פעלה העבר בהגנת
 הבית והסמון שהתן מיראה נבדלות הרבה בפעולות הבן בהגנתם
 שהן אחרת: (ג) בן-ביתי יורש אתי. אע"פ שהתן לי זרע בסוף
 כאשר אמרת לירשך אתה את הארץ הואת מכל מקום ישאר הבן
 אחרי קצן ובלתי יוכל להגיע ממון וירית בן-ביתי המהוי הוא
 היורש כלמי שיקרה ברוב: (ד) לא יירשך זה כי אם אשר יצא
 ממעיך, כי הנתן צלחת בהגנת המסעך בחיך. באמרנו יתהון אחרתם

